

HET BLAD VAN DE ALGEMENE STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

TIJDSCHRIFT IN DUBBELE FORMULE
verschijnt wekelijks

administratie: Bogaardenstraat 3
redaktie: Bogaardenstraat 3 tel.23.85.75
H. Geeststraat 90 tel.23.67.73
v.u. m.meeus, bogaardenstraat 3, 3000 Leuven

3de jaargang nr 7

29 NOVEMBER 1976

abonnement: 125 fr. (vanaf nr.7); los nummer: 10 fr.

editoriaal

De jongste weken is er een stijgende belangstelling vanwege Sakul of Alternatief-in-Leuven voor de A.S.R. en haar raden genoteerd. De respectievelijke kantoren werden bezocht door vertegenwoordigers van deze organisatie, met het verzoek of zij de verslagen van de algemene vergaderingen der raden en van de Financiële Commissie van de A.S.R. konden hebben. Voor zover de voorraad strekte - en dat is zeer mits - werd aan het verzoek voldaan. Het is immers om praktische redenen zo dat het aantal gekopieerde verslagen beperkt blijft tot de vertegenwoordigers van de raden, tot de leden van de Financiële Commissie en tot het archief van de raden en van de A.S.R. Wil dat zeggen dat die informatie ook moet beperkt blijven tot deze mensen?

De A.S.R. en de raden zijn juist zo gestructureerd dat er levendige doorstroming voortvloeit tussen de centrale studentenwerking en de studenten, nl. via de kringvertegenwoordigers in de raden. Van deze vertegenwoordigers wordt verondersteld dat zij hun taak serieus opnemen.

Dat wil zeggen dat zij vragen van de kringleden over de werking van de A.S.R., voorstellen e.d. naar de centrale studentenorganisaties overbrengen; ondervrijds dat zij projecten, voorstellen en besluiten van de A.S.R. en de raden aan de kringleden overmaken en toelichten.

Een kringvertegenwoordiger staat midden in de werking van de kring; moet dus bereikbaar zijn en beschikbaar staan voor de studenten, en moet met zijn informatie naar de kringleden gaan.

De vertegenwoordigers zijn juist de personen die de studentenwerking in Leuven richting helpen geven, door samen te brengen wat de leden van de kringen - de basisorganisaties van de studenten - bezig houdt.

En als studenten dan vragen hebben over de werking van de A.S.R., zouden zij zich tot de kringvertegenwoordigers moeten wenden. In de eerste plaats tot hen, waar ook de verslagen kunnen ingezien worden en toegelicht.

En als er geen vertegenwoordigers in een kring zijn? Dat is het logische antwoord: de eerste taak om hiervoor te zorgen. Ondertussen kan men voor informatie bij andere kringen of op de kantoren van de raden navraag doen.

Maar er is ook nog dit blad, dat regelmatig informeert over wat er in de verechillende raden en in de A.S.R. gebeurt. Dat is trouwens een van de belangrijkste taken van dit tijdschrift.

PRIJSVERHOOGING ALMA: 3, 4 of ... 13 fr ?

In 1954 werd het "Universitair Restaurant Alma" opgericht met als doel "het verwezenlijken van het sociaal en economisch welzijn van de studenten in de schoot van de Katholieke Universiteit te Leuven" (art.3 uit de oprichtingsstatuten).

Deze ALMA kent een enorme expansie. In 1970 op het hoogtepunt van zijn werking is het totaal aantal maaltijden dat geproduceerd wordt tot 3.284.254 stuks gestegen. We zijn op het hoogtepunt van de expansie die men "demokratizering" pleegt te noemen.

DE DEMOKRATIZERING.

Voor 1950 was de universiteit een instelling die slechts toegankelijk was voor hen die er reeds inzaten. Alleen de 'upperclass' had er toegang. Het elitair karakter was uitgesproken. Tenzij je pa tot de professorenkring of tot de industriële toplaag behoorde was het - op een paar uitzonderingen na - ongepast, zelfs maar ambitie te koesteren om naar de Unief te gaan. De paar uitzonderingen waren enkele uitermate intelligente beschermelingen van karitatief ingestelde rijkelui 'qui avient mal au coeur'. Het is ook in die tijd dat de studentfeestjes organiseerden om met de opbrengst een paar arbeiderskinderen naar de unief te halen.

In 1950 echter, mét de industriële expansie is er behoefte aan méér kaders en in 1954 wordt het Nationaal Studiefonds opgericht om individuele gevallen de mogelijkheid te geven toegang te krijgen tot de universiteit die echter niet op hún stand is afgestemd.

Het beurzensysteem werkt hier als een lift die de student uit zijn sociale omgeving weghaalt en hem optilt om te komen tot een status waar hij zich niet altijd goed voelt. Je zult ook wel de niet in alle gevallen opgaande kritieken kennen "één keer dat ze universiteit gedaan hebben zijn 't allemaal dikke meneren". Zonder die kritieken te kunnen veralgemenen, uit het karakter van de universiteit kwamen er in ieder geval veel zo'n mensen voort.

Ondertussen zijn er een pak studenten die zelf initiatieven beginnen te ontwikkelen om de universiteit in haar samenstelling en haar karakter te demokratiseren. Hierbij vertrekt men van de gedachte "als we maar kinderen van andere (lagere) milieu's naar de universiteit halen - als de samenstelling van de studenten dus demokratieser wordt - dan zal de universiteit als geheel ook wel demokratieser worden. Als we dat kunnen bereiken - dachten ze - dan zal de universiteit niet meer iets zijn van en voor de upperclass maar zal de universiteit iets worden van en voor de hele maatschappij.

En dus werd ALMA opgericht waar iedereen aan dezelfde prijs kan eten, ontstaat de ACCO waar iedereen goedkoop zijn kursussen kan halen om zo de universiteit als geheel voor de buitenwereld en naar binnen toe te demokratiseren. Deze externe omstandigheden maken studeren aan de unief wél goedkoper wat op zichzelf belangrijk is, maar ze hebben geen invloed op de inhoud van het onderwijs, of het karakter van de unief.

In 1960 komt er een specifieke wet die precies voorziet in de financiële mogelijkheden om dergelijke initiatieven in stand te houden of te ontwikkelen. De universiteiten krijgen jaarlijkse toelagen voor de werking van de sociale diensten, de oriënteringsdiensten (studieadvies), der spijshuizen (ALMA) en studentenhuisen (residents), bijdragen tot de bouw en modernisering, de vergroting en de geschiktmaking van de daartoe bestemde gebouwen etc.

—ALMA—

Het is de Raad voor Studentenvoorzieningen die vanaf '70 het dagelijks beleid voert over deze gelden en de politiek van de Sociale Sektor uitwerkt. (vb: we stoppen zoveel geld in huisvesting, of we organiseren de diensten op kollektieve basis, d.w.z. voor iedereen even goedkoop en even toegankelijk. Het is echter de Raad van Beheer van de unief die er de echte verantwoordelijkheid over draagt en die de gelden ook beheert. Zij is het immers die door de wet verantwoordelijk gesteld wordt voor de uitbouw van de sociale sektor en die dan ook de uiteindelijke zeggingskracht over de gelden op eist terwijl de Raad voor Studentenvoorzieningen een adviesorgaan is.

De gelden zijn echter ontoereikend voor een echt sociaal beleid. Aan de Gentse universiteit komt men al lang niet meer toe en werden er door de Raad van Beheer ook andere middelen in de Sociale Sektor gepompt.

In Leuven was de toestand iets rooskleuriger. De Katholieke Universiteit heeft langer dan de andere universiteiten een expansie gekend. Terwijl de toevloed van jonge mensen aan andere universiteiten reeds twee jaar gestabiliseerd is, is Leuven er in geslaagd om twee opeenvolgende jaren méér studenten aan te trekken dan verwacht en hierdoor in een hogere subsidieschijf te vallen dan voorzien. Welke ook de redenen kunnen zijn van deze groei, in ieder geval bracht dit voor de sociale sektor een paar miljoenen méér in het bakje.

Niettegenstaande deze onverwachte meevallers hebben we toch reeds belangrijke toegevingen moeten doen. Ternauwernood zijn we vorig jaar ontsnapt aan de eerste afbraak van de Sociale Sektor. De tweede studentendokter stond zwaar op de helling maar werd behouden. In de ALMA ging men echter tot meerdere prijsverhogingen over.

En dit jaar opnieuw zullen er twee prijsverhogingen komen.

WIE IS DE SCHULDIGE ?

Op vorige raad van beheer van ALMA werd gesteld dat de UCL + 11 miljoen zouden moeten bijdragen om de ALMA-put te vullen. ALMA heeft een werkingstekort van + 50 miljoen die moet opgevuld worden met subsidies, wil men niet tot prijsverhogingen overgaan. Op dit ogenblik dat de UCL verhuist naar Walonië, is de verhouding in Leuven tussen Vlamingen en Walen een 22% / 78% verhouding. Het is deze sleutel die bepaald waarom de UCL 11 miljoen en de Vlamingen 38 miljoen moeten bijdragen in ALMA.

Hierbij hebben ze echter een plafond gesteld. Ze gaan niet boven de 8.000.000 fr. Immers, het ontplooi van nieuwe activiteiten op een nieuwe kampus kost enorm veel meer dan een reeds bestaande infrastructuur in het leven houden. De enorm hoge aanloopkosten verplichten hen zelfs van te werken aan + de reële kostprijzen waarbij ze slechts individuele gevallen van behoeftige studenten subsidiëren.

vervolg: p.2

vervolg van p.1: prijsverhoging Alma

Een maaltijd in Louvain-La-Neuve kost dan 65fr. De huurprijzen voor een kot aan de unief bedragen 2500 en meer per maand, en dit ondanks de vele miljoenen van sociale gelden die ook in deze voorzieningen gepompt worden.

Welke student kan nog zoiets betalen? Wie kan hier nog spreken van sociale prijzen? De schuldige hiervoor is de STAAT die subsidieert zonder de eigenlijke noden in te kalkuleren. Het slachtoffer is de 'kleine'-student die niet meer in staat is zijn "demokratisering" te betalen.

MAATREGELLEN?

Waarom worden er dan geen maatregelen genomen om hierin verbetering te brengen? Waarom is de geplande herziening van de wet van '60 er nooit gekomen?

Sinds enkele jaren is het economies tij aan het keren. Langzaam maar zeker glijden we in een economiese crisis waarvan de experts fluisterden dat ze erger zal zijn dan deze in de jaren '30.

De nood aan kaders is afgenomen waarmee de slogan van de "demokra-

tisering" omdat "iedereen recht heeft op onderwijs"... "onderwijs naar eigen keuze", voorgoed in de la opgeborgen. Men spreekt nu van demokratisering van de structuren en de inhoud om de aandacht van het eerste fundamentele recht af te leiden zonder dat dit teveel opvalt.

De feiten tonen verder dat die demokratisering nooit ernstig bedoeld was. De studiebeurzen van het NUHO (niet-universitair-hoger-onderwijs), waar géén sociale sektor bestaat en waar het onderwijs o.a. daardoor zeker zo duur is als aan de universiteit, liggen 1/3 tot 1/2 lager dan deze van de universiteit.

De demokratisering vindt dus verschillende toepassing! De onderwijsvormen waar de kinderen van lagere bevolkingsgroepen vooral interesse voor hebben (verpleegster, laborant technieken ingenieur etc.) werden minder "demokratisering toegankelijk" gemaakt dan de universitaire richtingen waarvoor de kandidaten vooral uit de hogere middenstandskategorieën kwamen. Het is opvallend hoe de demokratisering niet zozeer nieuwe mensen uit lagere beroepskategorieën naar de universiteit haalde dan wél meisjes uit die categorieën die er al waren.

De rijzende zon

Grote delen van de wereld kennen sinds hauglijke tijden rijst als basisvoedsel. Volle rijst bezit inderdaad enkele noemenswaardige eigenschappen: leen evenwichtige samenstelling van koolhydraten (energie), eiwitten (heropbouw van weefsels), vetstoffen, vitamines, mineralen.

2) het voorkomen van de noodzakelijkste aminozuren (dit zijn de bouwstoffen van de eiwitten) voor ons lichaam.

3) het (praktisch) ontbreken van purinen dit zijn giftige afvalstoffen die het lichaam ten koste van inspanningen (dus energie) moet verwijderen.

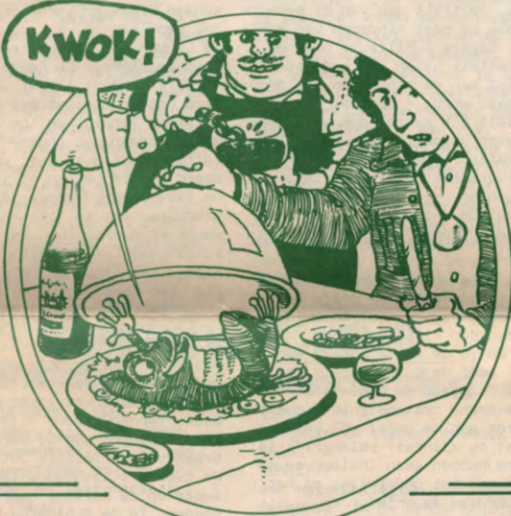
Verder dient er een onderscheid gemaakt te worden tussen gepelde rijst en geslepen rijst. Rijst pellen is het niet-eetbare kaf van de korrel verwijderen terwijl bij het slijpen de hele buitenste laag verdwijnt zodat men witte rijst bekomt (cfr. graan)

Wel moet er op gelet worden het pellen niet te lang voor het gebruik te doen, aangezien de rijke buitenste laag dan gemakkelijk oxideert en ontaardt.

Een voordeel bij volrijst is de noodzaak kleine happen te nemen en die lang te kauwen. Niet alleen wordt men dan de eigenlijke fijne smaak gewaar, bovendien is de voorvertering in de mond essentieel. Tong, tanden en vooral het speeksel met fermenten werken samen om het werk van maag, lever en darm te verlichten. Het kauwen is vanzelfsprekend niet alleen belangrijk bij rijst.

In onze ogen vormt het natuurlijk voorkomen van rijst in onze kulturen een nadeel. Het schijnt ons belangrijk voornamelijk het voedsel te nuttigen dat op eigen grond kan groeien. Zo vormt gerst oorspronkelijk van de oude Grieken een alternatief. Het is echter zo dat gerst sneller naar binnen glijdt wat het kauwen minder spontaan maakt. Gerst en vooral rijst zijn voedingswaren die zich tot grote verscheidenheid in bereiding lenen: van entree tot dessert. Nota: Men moet er op letten de gerechten pas na het koken te zeezouten (en niet overdreven veel)

Uit lima nieuws nrs 3 en 18

De belangstelling van de Staat voor de sociale sektor is nul geworden. Deze houding ten tijde van crisis vinden we ook op andere terreinen van sociale voorzieningen terug. Denken we maar aan de verhoging van het remgeld voor apothekers, de verhoging van de RMZ-afhoudingen voor de ziekteverzekering, de verhoging van de kostprijzen voor sociale abonnementen etc. De aanvallen die in andere sociale sectoren van de maatschappij begonnen zijn zullen aan de universiteit eveneens plaatsvinden. De programmawet van vorig jaar bijvoorbeeld bracht reeds mee dat het voor de Unief onmogelijk wordt om geld uit het patrimonium in de sociale sektor te stoppen. Een eerste geldbron wordt dus al afgesneden.

GEVOLGEN VOOR ONS.

Door het feit dat de Walen minder subsidiëren dan de ALMA-put van hen verlangt, en zij anderzijds ook nieuwe leveranciers opzoeken waar zij vroeger nog altijd voor 20 miljoen fr. per jaar produkten van ALMA afnamen, zal er een prijsverhoging in ALMA noodzakelijk zijn van 3fr. in januari en 1 fr. in juli om de put te vullen. De rol van ALMA geraakt hierbij echter meer en meer uitgespeeld. Een situatie waarbij we naar 55 en 60fr. gaan voor soep en patatten, zonder dessert is niet meer "sociaal" te noemen.

Willen we "studeren" goedkoper maken en "toegankelijk voor iedereen", wil het "recht op onderwijs" dat voor iedereen zou moeten gelden ook een werkelijkheid zijn, dan zijn voorzieningen als "ALMA" een noodzaak.

De enige oplossing bestaat er dus in dat we de staat verantwoordelijk stellen en dat ook daár nieuwe middelen gevonden worden om de Sociale Sektor in stand te houden. Dat dit niet zonder strijd zal gaan is ondertussen duidelijk.

balans
te kort aan
te veel aan
te weinig
te weinig
te weinig

Clown van Toon Hermans.

Vereniging van de Vlaamse Studenten.
Koopliedenstraat 20 1000 Brussel

Vele werkgroepen zijn werkzaam aan de verschillende universiteiten rond problemen die verband houden met een kritische studie van hun richting en/of van de onderwijsproblematiek en/of meer algemene sociale problemen en meestal nog dit alles op de één of andere manier gekoördineerd. Het inhoudelijk contact tussen deze groepen is tot nu toe spijtig genoeg erg beperkt gebleven. Vandaar ons voorstel om een eerste degelijk contact te organiseren op een studiedag van de werkgroepen, die plaats zou vinden op 11 december van 10 tot 18u te Gent.

Op de vergadering van de nationale VVS-ploeg dachten we aan volgend verloop: 's morgens opsplitsen per richting rond de specifieke problemen in verband daarmee en het eventueel afbakenen van dit nivo van studie in een meer globale benadering van sociale problemen. Hier zou iemand of verschillende personen een inleiding kunnen geven, waarna de werkingen van de verscheidene werkgroepen met mekaar zouden kunnen gekonfronteerd worden. We dachten zeker al aan economie, rechten, sociale wetenschappen, psychologie en pedagogie, geneeskunde, maar er kunnen zeker nog andere bijkomen. Zou het mogelijk zijn van nu af dit initiatief in de werkgroepen te bespreken en ook voor te bereiden en ons daarover te schrijven, zodat alles praktisch geregeld kan worden? Ook belangrijke teksten zijn welkom, zodat die eventueel in een map kunnen samen gebracht worden? Suggesties voor inleiders zijn ook welkom (lieft mensen uit de werkgroepen zelf).

Dan is er de namiddagssessie, waarvan we na discussie in de nationale ploeg van oordeel waren dat die best gereserveerd kan worden rond de algemeen-maatschappelijke problematiek van de herstructurering van het onderwijs. De plannen van de burgerij hieromtrent en het antwoord van de studenten. Het is voor ons duidelijk dat de opbouw van werkgroepen in de fakulteiten in de reactie van de studenten van cruciaal belang is. Vandaar dat we de bestaande werkgroepen en eventuele mensen uit centra waar nog geen werkgroepen bestaan, ook met deze algemene problematiek willen confronteren. De discussie hierover is reeds begonnen rond de laatste congressen van VVS, wordt nu voortgezet rond de aktie De Croo-Humblot en rond de debatten ingericht door VVS in Leuven, Brussel, Antwerpen, Kortrijk en de regionale werkgroependag van het Werkgroepenkonvent in Gent. In die zin kan 11 december terug een eerste nationaal konfronteren zijn van de standpunten die in de verschillende centra gedurende het eerste trimester van dit academiejaar naar voor zijn gebracht.

Ook in verband hiermee vragen we suggesties, teksten, ... dit allen zo vlug mogelijk. We zijn er ons van bewust dat de voorbereidings-tijd erg kort is, doch we vinden het initiatief de moeite van de inspanning waard om het toch nog voor de Kerstvakantie te laten plaatsvinden. In elk geval bedankt voor jullie medewerking.

Danny Jacobs
koördinator studiedag
werkgroepen

hoe zwaar drukt het onderwijssysteem

op de student ?

De problematiek welke tijdens het week-end werd behandeld, werd vrij bondig neergeschreven in een nota van Mon Van Hoof (RUCA) waarvan we trouwens een deel in Veto nr. 2 publiceerden.

Dezelfde basistekst werd via de centrale onderwijswerkgroep in een aantal faculteiten verspreid en soms ook besproken. De reacties waren karig maar dat mag je niet alleen aan een desinteresse van de studenten toeschrijven. Het is inderdaad allemaal erg vlug moeten gaan.

Toch mochten we op het week-end van 13/14 november 11. ongeveer 50 deelnemers verwelkomen, waaronder heel wat uit Leuven zelf.

Studenten, assistenten, afgestudeerden, geïnteresseerden van universitaire studiebureau's en van de centra voor Studie-advies vonden het de moeite waard twee zware dagen te samen rond de examen- en studiedruk aan onze universiteiten van gedachten te wisselen.

Heeft men het week-end zo eivul geprogrammeerd om ons aan den lijve te laten ondervinden wat die druk kan betekenen !

DR. A. BONTE (Studieadvies Cent) overspoelde de toehoorders met massa's cijfermateriaal dat door hem statistisch verwerkt werd.

' Studeren is deelnemen aan een veldloop met hindernissen. ' Het werkt demoraliserend te weten dat van de 9000 beginners aan onze universiteit ongeveer 4000 hun studie niet beëindigen.

In 1° Kand.: 49,9 % slaagt in 2° Kand.: 80 % slaagt en vanaf het 3° studiejaar ligt dit tussen de 90 en de 100 % .

Opvallend is het verschil tussen de universiteiten : aan het RUCA slaagt 37 %, aan de UFSAL 55 % in 1° Kand. Ook het verschil tussen de studierichtingen is opmerkelijk : 60 % slaagt in de Toeg.Wet. en slechts 31 % in de Diergeneeskunde.

Per studierichting zijn er verschillen tussen de universiteiten van de orde van 30 % en meer : biologie - 27 % slaagt in deze tak aan het RUCA en zowat 60 % aan de K.U.L. . We kunnen daaruit concluderen dat de universiteit geen gelijkwaardige selectiecriteria hantieren voor dezelfde richtingen. Vandaar dat de studiedruk - in zoverre meetbaar aan de hand van deze cijfers - nogal van centrum tot centrum zal verschillen.

Leten we even de studielooptaan van naderbij bekijken : Van de 100 beginners in Vlaanderen studeren er 33 op tijd af; in de 1° Kand. is er 1/4 uitval en in 1° en 2° Kand. te samen valt er 40 % uit. Nochtans is het aantal mislukkingen van de 1° Kand. van weinig waarde voor de kans op afstuderen. (20 % van de afgestudeerden biste in de 1° Kand.)

De vraag is waarom er zoveel mislukkingen zijn .

Volgens de Heer Bonte moet je rekening houden met een viertal factoren.

- er is een verschil tussen de studierichtingen aan de universiteit: de beste studenten gaan naar de Toeg. Wet. en de lagere categorie naar Pol. en Soc. Wet.

- ook de vooropleiding speelt een belangrijke rol : als je de gemiddelde kans op slagen in de 1° Kand op 100 stelt, dan heeft iemand uit de menswet. slechts 30 % kans te slagen terwijl een student uit de Lat.Wisk. 122 % . Er is dus al een selectie bij het begin van het secundair onderwijs.

- er is een verschil naargelang de school waar men S.O. genoten heeft (in Gent waren de slaagkansen 75 % voor de ene en 40 % voor een andere school.

- de beste aanwijzer zijn de behaalde schoolresultaten in het S.O. (goede resultaten hebben 8 kansen op 10 te lukken en zwakke resultaten slecht 3 op 10 .

Onder de factoren die meespelen op de slaagkansen zijn de voornaamste : begaafdheid, geheugen, studiemotivatie en -strategie en werkkraft.

1. Begaafdheid : dit is de aanleg om binnen een zekere tijdspanne een aanzienlijke hoeveelheid stof te kunnen beheersen door zelfstandige werkkraft.

Dit veronderstelt een bepaalde leerenelheid en intelligentie-niveau. Het testen van dit laatste levert geen bruikbare info om te voorspellen; de leersnelheid is individueel zeer verschillend en gaat van 1 tot 5 . Hoe selecteer je nu vooraf de on-

bekwamen op een verantwoorde manier ?

Elkeen weet dat de maturiteitsproef een flop geworden is. Als je een selectie bij de ingang van de universiteit toepast, moet steeds rekening gehouden worden met een foutenmarge (tot 30 %).

15 % van de geschikten worden dan ook door een niet-waterdichte selectie weggewerkt.

Het invoeren van een propaedeutisch jaar is uitstel voor de zwakken en tijdverlies voor de goeden. In België is de 1° Kand. een selectiejaar en er bestaat een consensus dat dit het minst slechte en minst onrechtvaardige systeem is.

2. Geheugen : studeren is een beheersen van een pakket kennis. (je mag 1 jaar studie gerust op 3000 p. stof tellen). De fouten die men daarbij maakt zijn : van buiten leren, perfecte detailistische kennis willen vergaren ...

3. Studiemotivatie : vaak spelen hiertbij heel wat non-positieve factoren (finantieel, status) mee die zouden moeten weggewerkt worden.

4. Werkkraft : de laatste jaren stellen we een gebrek aan werkkraft vast en ook een te weinig gebruik van de beschikbare capaciteiten.

De student komt immers vanuit een beschutte werkplaats (S.O.) in een wereld van totale vrijheid en zonder begeleiding vergt dit van hem een zekere zelfdiscipline die hij voor zichzelf zal moeten opbouwen.

Een werkweek aan de universiteit mag je toch wel 55 u/week meegeven en dat steekt af tegenover het S.O. waar men geen noemenswaardige inspanningen diende te leveren.

5. Studiestrategie : van groot belang daarbij is een zeker doorzettingsvermogen en het opstellen van een tijdsbudget.

Men werkt aan de universiteit niet meer leerlinggericht zoals in het S.O. en daarbij hebben de docenten geen voldoende doceeropleiding meegekregen . Dit laatste moet hoogdringend gaan veranderen !

Tevens lijkt mij het huidige examensysteem niet erg geschikt : 1 jaar studie wordt geëvalueerd door 3 vragen in 10 ' tijd.

Als je een student wilt testen moet je hem aanpakken op zijn vermogen om te synthetiseren, toepassingen te maken, logisch te verbaliseren en te tonen dat men inzicht heeft.

Het Multiple-choice-systeem lijkt mij het meest betrouwbare examensysteem te zijn tot nog toe.

men moet er leren info vlug en nuttig te verwerken en haar op haar waarde beoordelen.

ze biedt de mogelijkheid een confrontatie aan te gaan met vele alternatieve gedragsmogelijkheden en oplossingen (leren beslissen) ze zou een training tot mondigheid en teamworking moeten inhouden.

Verruiming : het U.O. is tot nog toe gericht op een bepaald beroep zoals bij het T.O. .

Het meegeven van een bepaalde mens en maatschappijvisie moet beter aan bod kunnen komen. Men zou de sociale consequenties en de verantwoordelijkheid van het beroep tijdens de opleiding dienen mee te geven aan de studenten.

De studenten zouden meer kritisch tegenover hun later beroep, hun eigen handelen ...

Men dient de nodige ruimte te scheppen voor het verwerken van volwassen interpersoonlijke relatievormen, voor de ontwikkeling van een beroepsprofiel ... Daartoe moet men afstappen van de traditionele hoorcolleges en overgaan op meer zelfactiviteit. De contacten tussen studenten en docenten en tussen studenten onderling zijn daarbij van uitermate groot belang. Nu houdt men geen rekening met de visie en de doelstellingen van de studenten: over hun opleiding wordt beslist over hun hoofden heen. Het leren wordt zinvoller indien men in het onderwijs de studenten eigen verantwoordelijkheid geeft.

2. Analyse van het univ. systeem.

De collegevorm (hoorcollege) overheerst als onderwijsvorm. Dit vergt veel studietijd en het rendement is erg laag. Van de overdracht van informatie blijft er weinig hangen bij de studenten.

De wijze van aanbieden van de leerstof is erg abstract. Men kan slechts een kleine tijd de aandacht van de studenten gaande houden. Daarom moet men meer realistisch gaan werken.

Centraal staat de overdracht van kennis (= onderwijsproces) maar het leerproces is veel belangrijker . Immers in het onderwijsproces wordt geen rekening gehouden met verschillen in : studietempo, leerstijl en motivatie.

Dominant is het examensysteem; de aandacht van de student gaat enkel naar het examen (in functie van het te bekomen diploma) en de voorbereiding op de examens wordt een doel i.p.v. een middel.

In het onderwijs wordt geen rekening gehouden met de studieomgeving (studieklimaat, normen die heersen onder de studenten, psycho-sociale problematiek ...)

Het vormingsaspect wordt niet bewust nagestreefd en zelfs bijna onmogelijk gemaakt (omwille van de studiebelasting). Vele docenten menen dat de vorming van de studenten af is of dat deze elders dient te gebeuren.

Indien je 500 uren hoorcollege en 350 uren werkcollege hebt te verwerken, dan mag je als norm 55 uren/week stellen.

Trage studenten zitten daar duidelijk boven, wat voor hen een grotere studiedruk betekent.

vervolg: p.4

3. Hoe deze doelstellingen realiseren ?

Om het onderwijs meer op het leerproces te richten, moeten we komen tot een meer geïndividualiseerd studietoelystem (met een oriënteringsfase, een assimilatiefase en een toepassingsfase). Deze vorm van onderwijs kan generaliseerd worden binnen het huidige systeem zonder veel fundamentele veranderingen te moeten doorvoeren. In het *projectonderwijs* kan je de studenten creatiever laten zijn en hen ook een stuk persoonlijkheidsvorming bijbrengen. Deze soort van onderwijs is er op gericht aan de hand van concrete problemen een maatschappijvisie mee te geven aan de studenten. Er dienen dringend *nieuwe evaluatiesystemen* gevonden en toegepast te worden. De evaluatie wordt tot nog toe enkel gezien als selectie maar het zou een middel kunnen zijn bij het sturen van het leerproces van de student door de docent.

Prof. P. Janssen (Psych. K.U.L.) trachtte vanuit zijn hoek een zeker referentiekader over het probleem op te zetten.

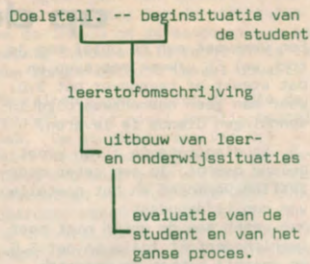
1. Probleemstelling : deze moet noodzakelijkerwijze gesitueerd worden binnen de faculteiten of de studierichtingen. Belangrijk daarin is de *interactie* tussen enerzijds student-zijn en studeren en tussen doceren en docent-zijn anderzijds. We moeten de studiebelasting binnen deze interactie situeren.

We moeten dan eerst enkele vuistregels opstellen (bv. 1 u les = 2 à 3 uren studie). Daarna kan men dan de belasting bij de studenten gaan meten, op voorwaarde dat men een duidelijke norm heeft. De Groot geeft als norm : *het leereffect = inspanning x de begaafdheid*. Deze laatste factor is vrijwel constant voor een student, doch de inspanning kan hij laten variëren . De ethische vraag is dan ook welke inspanning de mij. Eric Depreux (Studieadvies KUL) had het zondagmorgen over stress en faalangst.

Stress wordt angst vanaf het moment dat in de cognitieve verwerking van een bepaalde stress-situatie een bedreiging van de eigen doelstellingen ontstaat. Deze angst geeft dan een signaal en stimuleert tot concrete gedragingen. Belangrijk voor ons is echter de vraag welk het effect is van angst op het leergedrag. En op dit vlak staan we in ons land nog nergens kwa onderzoek. In Amerika blijkt evenwel duidelijk dat de samenloop van een onduidelijke of moeilijke situatie voor en het angstig worden van de student zijn kans op mislukken doet toenemen. Bij grote stress zullen zij die veel angst hebben minder presteren. Bij lage stress zullen diezelfde beter doen.

2. Aanpak vanuit systeemzijde:

Welke problemen zijn hierbij te onderscheiden gezien vanuit de huidige situatie ?

De doelstellingen zijn vaag en niemand weet juist hoever ze dragen. Er is teveel beleid met details en er bestaat omzeggens geen globale visie.

De beginsituatie van de 1° Kanner is onvoldoende gekend en er wordt te weinig rekening gehouden met de veranderde socio-culturele omgeving waarin de nieuwelingen hun opleiding kregen.

De laatste 5 jaren merk ik duidelijk een daling van hunprestatie- en motieveniveau .

De leerstofomschrijving, de uitbouw van de onderwijs-leersituatie en de evaluatie zijn onmogelijk geworden vermits de twee voorgaande punten niet vervuld zijn.

Nochtans is de studiebelasting op zichzelf aanpakbaar en zal deze aanpak als hefboom kunnen fungeren voor de rest van het systeem,

van de studenten mag eisen .

3. Aanpak vanuit studentzijde :

We vinden bij een tijdmeting duidelijke individuele verschillen die verband houden met zijn motivatie, zijn persoonlijkheid Daarom is het nodig om binnen de gegeven studietoelystaat een typologie van de student uit te werken zodanig dat men van daaruit naar een geïndividualiseerd studietoelystem kan toegroeien.

Nochtans moet dit angsteffect op L.T. (3 Jaar) zien en den merk je dat het sterk *cumulatief* kan werken; een langdurige periode van stress is even angstverwekkend als een acute negatieve ervaring (hoe langer men er wordt aan blootgesteld, hoe zwakker de weerstand vermindert) In Nederland spreekt men over *negatieve faalangst* (Hermans) en deze moet je den verbonden zien met de mogelijkheid om voor zich zelf de situatie te kunnen structureren (als hij dan hierop vat krijgt, zal zijn slaagkans toenemen).

Men kan maar zijn situatie gaan structureren als men vertrouwd is met de stof en haar moeilijkheidsgraad kent, als men rekening houdt met factoren als ' vermoedheid, belasting, snelheid van examens, belang van de examenperiode ... ' .

Al het voorgaande mag je niet los van een bepaald maatschappijtype bekijken; ons prestatiesysteem impliceert noodzakelijkerwijze angst. Vandaar dat we moeten streven om binnen het onderwijs te evolveren naar een meer geïndividualiseerd leersysteem.

Wegens het tijds- en plaatsgebrek en tevens om nog wat meer informatie te verkrijgen, laten we de medische hoek (Dr. Bracke) liggen tot een volgende Veto. Toch raden we je nu al aan zijn verhaal volgende maal door te nemen. De moeite waard om weten !

En dan zijn we aan de concrete nawerking toe.

1. Bij de Acad. Overheid zouden we sterk moeten aandringen op het vrijmaken van de woensdagnamiddag en op onderzoek omtrent codering en meting van studie- en examenbelasting. Daarbij is het nodig dat vooraf een groep van mensen een ethische norm (hoeveel u/week mag de unief en/of mij, van de studenten eisen ?) vastleggen.

2. Er moet dringend gezocht worden naar nieuwe evaluatievormen welke die druk kunnen laten afzwakken.
3. Wij zouden de studentendokters vooral de mogelijkheid willen bieden om aan preventieve werking te doen.
4. De ganse problematiek moet binnen de korst mogelijke tijd in de onderwijscommissies van de fac. besproken worden.
5. Tijdens de onderwijsweek van maart '77 zullen we trachten de thematiek bij een ruimere studentenpopulatie kenbaar te maken en zelf op kleine schaal onderzoek naar de arbeidstijden op te zetten.

De onderwijswerkgroep van de Kringraad te Leuven krijgt de opdracht aan dit thema verder te werken en de verschillende centra op de hoogte te houden. De nota's van het W.E. van 13/14 november 11. zullen in brochurevorm aan alle geïnteresseerden bezorgd worden . 7. Voor Leuven plannen we een follow-up op WOENSDAG 22 DEC. om 20 u 30 op de Soc.Raad (Bogaardenstraat 3).

J.I.

NAAR MEER POLYVALENTE KANDIDATUREN !

Enkele weken terug kwam dit thema ter sprake op een vergadering van de onderwijswerkgroep van de Kringraad. Wij vonden dit thema belangrijk genoeg om er verder op door te werken. Daarom dat we het nuttig achtten op *donderdag 9 december (20 u 30 in de nieuwbouw van W. en L. - 8 ste verdiep.)* een debat rond hogergenoemd thema in te richten.

Prof. Servotte heeft zich eertijds in de gelijknamige commissie bezig gehouden met het uitwerken van voorstellen rond de ' basiskandidaturen ' (= een kandidatuur die als draaischijf kan fungeren naar verschillende studierichtingen zowel binnen de unief als naar het NUHO toe.). Zulk nieuw onderwijspatroon veronderstelt dan wel dat de specialisatie in de kandidaturen opgeheven of ten minste afgezwakt wordt.

Prof. Wylleman leidde een studiegroep die naging welke de maatschappelijke rol van de wief is. Begin '74 legde de stuurgroep haar rapport naar bij de Academische Raad.

Oktober '74 kon een nieuwe werkgroep ' Universiteit en maatschappij ' zich verder verdiepen in de items, vermeld in het rapport. De commissie telde vier studenten en kreeg twee jaar werktijd toegemeten. De vraag is nu hoever deze groep nu staat.

Prof. Dillemans was één van de bezielers van de programmahervorming in de Rechten. Uit zijn voorbereidende nota's blijkt duidelijk dat het daarbij de bedoeling was de kandidaturen een meer polyvalent karakter te bezorgen. Iemand die dus wel vanuit de concrete realiteit kan praten.

We hebben deze drie mensen gevraagd hun visie en ervaring op een open debat te willen naar voor schuiven, waarna we de mogelijkheid bieden hierover te discussiëren. Student, assistent, prof en elkeen die geïnteresseerd is wordt hierbij uitgenodigd aanwezig te zijn op het debat van 9 december a.s.

S.K.A.L. of de Socio-Kulturele Aktiegroep Leuven

S.K.A.L. is een verzameling van mensen die vinden dat de echte menselijke kultuurbeleving de dag van vandaag - meer en geraffineerder dan vroeger - verminkt wordt door een bedriegelijke reklame om allerlei produkten aan te smeren, hiermede terzelfdertijd zich erop toeleggen om het menselijke naar die produktie te richten. Hoe rapper en automatischer die mensen de produkten kopen, hoe robotachtiger ze zich ook zullen inschakelen in dat produktieproces. Het hitparadeconcept is er het meest illustere voorbeeld van. Het is de valse gelukkige schijn, die terzelfdertijd de aandacht van de mensen moet afleiden van de werkelijke problemen waarmee ze gekonfronteerd worden. Kultuur is daarom breiden dan het eng esthetisch begrip waarvoor het soms verasteld wordt. Kultuur is een belevingsvorm, is expressie en is voor alles het leven zelf, hoe vaag dit ook moge klinken. Het is de onmondigheid die individueel en kollektief wordt aangevoeld. Het is het robotachtig gevoel dat men in de fabriek aan de band voelt; het is de hulpeloosheid die men voelt als men een partner verliest; het zijn andere gelukkige momenten: kortom kultuur is alles wat menselijk is en de expressievormen die hieruit voortvloeien. Reeds bij Kant kon men lezen dat en hoe relaties tussen mensen in dit systeem meer functioneel worden. De expressievormen of simpelweg de gedragingen die hieruit voortvloeien vormen dus hier het aktieterrein van een aktiegroep die zich met kultuur wil bezig houden. Om nog eens extra de nadruk te leggen op het sociale aspekt van de kultuur: Socio-Kulturele Aktiegroep Leuven. Het esthetisch aspekt wordt meestal als iets verrijkend ervaren, doch ook mag de inhoud niet losgekegeld worden.

Tegen de degeneratie van de kultuurbeleving in onze maatschappij kan men twee soorten reakties hebben. Men kan individueel starten met een kritische doorlichting van de impakt die de samenleving heeft op je eigen levenswandel. Om dan aldus tot een aktievere kultuurbeleving te starten, dit zowel het esthetisch aspekt als bv. de mondigheid in het leven: als het ware zijn stem verheffen. Een tweede reaktie, die wel eens samengaat met de eerste is de maatschappij in zijn totaliteit benaderen en zich kollektief af te zetten tegen dit systeem dat louter op prestatiezucht en hogere produktie gebaseerd is. Enerzijds doet men individueel iets aan de eigen levenshouding, een tweede reaktie richt zich tegen de strukturen als zodanig.

Hoe situeert zich de werking van S.K.A.L. in deze perspektieven. In de eerste plaats wil men de diskussie rond het bovenstaande stimuleren door teksten te verspreiden die bovenstaande problemen meer diepgaande behandelen. In het verleden gebeurde dit met naast eigen visies, teksten zoals o.a. Eissler, Sperber (Proletarische Partij in burgerlijke literatuur), een aantal argumenten tegen Numerus Clausus enz... Voor de toekomst zijn teksten te verwachten rond Marcuse, Illich en Brecht (experimenteel teater).

Tot nog toe richtte men zich vooral naar de kultuur wat de esthetische vorm betreft, nl. koncerten. Men organiseerde reeds Jess Roden Band, Kayak, Jess Ballard Band en Schrale Tsip en co. Hoogstwaarschijnlijk komt daar nog Canned Heat en Colloseum bij.

- 1. Jet
- 2. Everyday
- 3. Seasons in the sun
- 4. Borrow
- 5. Bathroom Blitz
- 6. Sebastian
- 7. The air that I breathe
- 8. My Coc-o-doo
- 9. The cat crept in
- 10. Street Life
- 11. Status Quo
- 12. Rolling Stones
- 13. David Bowie
- 14. Golden Sarring
- 15. Cozy Powell
- 16. Wings
- 17. Slade
- 18. Terry Jacks
- 19. David Bowie
- 20. Sweet
- 21. Cockney Rebel
- 22. Hollies
- 23. Alvin Stardust
- 24. Mud
- 25. Roxby Music
- 26. Ennio
- 27. Jethro Tull
- 28. Oh My Darling
- 29. Dirty Harry
- 30. Judy
- 31. My friend
- 32. Mrs. Vas
- 33. Star
- 34. Lucifera
- 35. Sweet
- 36. Easy Living
- 37. Helen Wh
- 38. China Gro
- 39. China Gro
- 40. Teenage

Primo stelt men dat koncerten een zekere belevingswaarde hebben - bij een goed concert wel te verstaan. Daarentegen stellen wij vast dat koncerten in feite een exponent zijn van de degeneratie van onze kultuur: een groot aantal mensen zitten konsumptief, receptief en passief in de zaal, bestoken door een hoog aantal decibels. Koncerten kunnen voor ons enkel een waarde hebben voor zover ze aansporen om zelf iets te presteren, om zelf tot een expressievorm te komen - dit in de termen hogerop uitgewerkt. Bij elk concert worden hoger genoemde teksten uitgedaald. Een belangrijk citaat van Eissler geeft onze motivatie ongeveer weer: "Want typisch voor het fascisme is dat men voorgeeft het kapitalisme, zonder haar materiële, ekonomische fundamenteen aan te hoeven tasten, louter door een geestelijke, morele nationale houding te kunnen overwinnen. Dat is het gruwelijkste volksbedrog. De arme is een duitser, de rijke is een rijke duitser. Daaruit volgt dat ze iets gemeen hebben, nl dat ze beide duitse volksgenoten zijn."

Enerzijds wil SKAL de kritische diskussie hier rond verder stimuleren, anderzijds wil men ook goede koncerten geven in Leuven (in Brussel zijn de totale kosten twee tot driemaal zo duur...). Door een reserve aan te leggen, kan men zich gerust permitteren de prijzen aan de lage kant te houden en alzo het concertwezen te demokratiseren. Ook gaat tevens 10% van de winst naar een politieke groepering. Naast koncerten zal SKAL ook nog initiatieven nemen op Poesiegebied (8/12 Kleine Aula), strijdkultuur (Proloog en GLT 2) en benefietavonden inrichten voor politieke groeperingen die in financiële nood zitten. Verder zullen alle zinvolle persoonlijke initiatieven financieel en informatief ondersteund worden, die de aktieve kultuur bevorderen. Het adres waar je meer informatie kunt krijgen en eventueel kunt meewerken aan SKAL is Tiense Vest 81, Kessel.

hup met de beentjes e.d.m. sportraadcompetitie

Sinds het begin van deze maand is de sportraadcompetitie, seizoen 76-77, van de Sportraad weer uit de blokken geschoten. We zouden bijna kunnen stellen dat het knallende startschot van de klassieker "Leuven-Antwerpen", de hele competitie heeft wakker geschoten, was het niet dat deze marathon op 5 november uitliep, terwijl de competitie op 4 november al van start was. Tussen haakjes: we kunnen momenteel nog geen officiële uitslag van de marathon Leuven-Antwerpen geven, omdat de verantwoordelijke

persoon in de Sinjorenstad nog druk doende is deze op te stellen. Maar je krijgt de uitslag, zo vlug mogelijk. Beloofd! Er is ondertussen al heel wat af gevoetbald, volleybald, gehandbald, gebasket. Er vallen dus al een hele reeks uitslagen te melden, en dat gebeurt hieronder. En welke sportactiviteiten er tot de eerste week van december te beleven vallen, drukken meteen ook af, kwestie van supporters wakker en warm te maken.

gespeeld (tot 19.11)

BASKET (DAMES)			
Landbouw-Johannes XXIII	20-0	Farma-Bios	3-0
		Theologie-Chemika	9-7
BASKET (HEREN)			
VTK-Farma	87-32	VOLLEY (DAMES)	
Apollon-Landbouw	0-20	VTK-Psychologie	1-1
Apollonia-Terbank	60-25	Johannes XXIII-Theologie	1-1
Psychologie-Ekonomika	47-59	Apollon-Lerkeveld	0-2
HANOBAL (HEREN)			
WINA-Politika	10-0	Ekonomika-WINA	0-2
Bios-Scheut	10-0	VRG-Medika	2-0
VOETBAL (HEREN)			
VTK-Terbank	2-3	VTK-Mercator	2-0
Apollon-Pauskollege	0-5	Psychologie-Bios	1-2
Psychologie-Apollonia	2-2	Apollon-Medika	0-0
Ekonomika-Pauskollege	3-4		

te spelen (tot 06.12)

BASKET (HEREN)			
29/11 Keizersberg-Pedagogie	komp.	VTK-Apollon	komp.
C.Torres-Merkator	komp.	C.Torres-Medika	beker
30/11 Chemika-WINA	beker	Ekonomika-Medika	komp.
01/12 VRG-Farma	komp.	VOETBAL (HEREN)	
Germania-H.Geestkoll.	komp.	29/11 Pauskollege-Lerkeveld	komp.
06/12 Psychologie-Bios	beker	VRG-Ekonomika	komp.
TAFELTENNIS (DAMES)			
29/11 VTK-Apollon	komp.	30/11 Medika-Terbank	komp.
Farma-Chemika	komp.	VTK-Apollon	komp.
30/11 WINA-Romanisten	komp.	01/12 Pedagogie-C.Torres	komp.
Medika-Merkator	komp.	VTK-Apollon	komp.
Germania-WINA	beker	02/12 Romanisten-Politika	komp.
TAFELTENNIS (HEREN)			
29/11 VTK-VRG	beker	06/12 Lerkeveld-Medika	komp.
30/11 VTK-Lerkeveld	beker	Appollonia-H.Geestkoll.	beker
Germania-Terbank	komp.	VOLLEY (HEREN)	
01/12 WINA-Theologie	komp.	02/12 Bios-Merkator	komp.
Psychologie-Chemika	komp.	VTK-Medika	komp.
Landbouw-VRG	komp.	Lerkeveld-Terbank	komp.
Ekonomika-Landbouw	beker	06/12 Psychologie-Bios	beker
		Historia-Iris	beker

JO-GA

Het gebeurt af en toe wel eens dat er op kultuurraad mensen binnenlopen om te vragen of er binnen kultuurraad geen groep bestaat die aan joga doet. Tot nu toe moeten wij die mensen tot onze grote spijt ontkennend antwoorden. Maar daar kan eventueel een mouw aan gepast worden. Want als er genoeg geïnteresseerden zijn, wil kultuurraad best een goede leraar zoeken, plus een beschikbare zaal. Als je dus zin hebt om je in bochten te gaan wringen, of op één voet te gaan staan, kortom als je wil joga-en, of als je mensen kent

met duidelijke interesses in die richting, loop dan even binnen, of stuur die persoon eens langs. Altijd tot je dienst. Uw Kultuurraad.

WETSWINKEL: kletswinkel en/of verzetswinkel ?

De werking van de wetswinkel speelt zich af op een dubbel niveau: primo een kritische houding aannemen ten opzichte van het bestaande systeem van rechtsbijstand; sekundo een alternatieve hulpverlening organiseren voor individuele klanten (opties genomen om het Nationaal Congres van 30 maart 1974).

Dit impliceert een actieve werking op drie niveaus:

- 1° individuele rechtshulp: advies en informatie aan klanten;
- 2° kollektieve rechtshulp: uitgeven van brochures (huur, echtscheiding, rechtshulp)
- 3° structurele rechtshulp: inwerken op de bestaande structuren teneinde de juridische en sociale positie van bepaalde groepen te verbeteren.

WETSWINKEL: KLETZWINKEL?

We gaan hier in op het probleem van de individuele rechtshulp. Wetswinkel verschaft op dit vlak advies en informatie aan al degenen die moeilijkheden hebben met hun werkgever, verhuurder, school, politie, echtgenoot, enz... Hiervoor wordt tweemaal per week permanentie gehouden, nl. maandag en woensdag van 18 tot 20u.

In het academiejaar 1974-1975 werden 785 behandelde gevallen geregistreerd. Het reëel cijfer ligt evenwel beduidend hoger: er zijn namelijk een aantal gevallen niet geregistreerd, er zijn telefonische afhandelingen geweest, enz. Het aantal gevallen is het jaar daarop zeker niet gedaald, maar wel gestegen. En dan Mr. Van den Heuvel maar beweren dat er geen leemte in de rechtshulp bestaat! In functie van de meest voorkomende gevallen (huur: 212; arbeidsrecht: 86; familierecht: 139; bestuursrecht 96 - cijfers van '74-'75) werden binnen de wetswinkel themagroepen opgericht. Zo hebben we dit jaar 4 groepen: woonrecht, sociaal recht, familierecht en bestuursrecht.

Iedereer kliënt wordt behandeld door enkele mensen, gespecialiseerd in de betreffende rechtsmaterie. Door een informeel gesprek, waarin de cliënt primeert en deze de nodige tijd krijgt om zijn geval uit te leggen, proberen de wetswinkeliers tot een passende oplossing te komen. Eventueel wordt een tweede contactname voorzien. Het is dus zo maar geen ijl geklets. Integendeel, wij proberen de cliënt bewust te maken van zijn rechten en te laten zien dat het recht praktisch steeds in het voordeel is van de machtigsten, nl. de werkgever, de verhuurder, de politie. Hier raken wij echter de structuren van het recht, of beter: van deze maatschappij.

WETSWINKEL: VERZETSWINKEL?

Wij mogen echter niet al onze aandacht richten op de individuele rechtshulpverlening. Dit is ongetwijfeld belangrijk, maar er zijn nog belangrijker zaken voor Wetswinkel. Eerst op het gebied van kollektieve rechtshulp. Door het uitgeven van degelijke brochures moeten we bepaalde juridische en sociale groepen proberen bewust te maken van hun rechten en hen te laten inzien dat het recht slechts in dienst staat van bepaalde mensen en niet van iedereen. Om de ongelijkheid weg te nemen moet het recht zelf en de structuur van de rechtsstaat als dusdanig in vraag worden gesteld, veranderd.

Tot dit proces kan de Wetswinkel op zijn eigen manier bijdragen: door het bijeen brengen van mensen met gelijkaardige problemen (bv. een huurderskollektief, een verbruikersunie, een dopperskomitee...) worden drukkinggroepen gekreëerd. Op deze wijze komen er niet alleen meer kansen op een daadwerkelijke realisatie van de concrete belangen van deze groepen, maar door het groepsgevoel ageren tegen wantoestanden in het rechtssysteem kan het veranderingsproces in dit rechtssysteem versterkt worden en in juistere banen geleid. Aldus moeten rechtshulp en sociale actie samengaan.

KORT OVERZICHT

VAN DE WERKING 1975-1976

- 1° Aktie naar aanleiding van het wetsvoorstel Pierson: -samenwerking met de andere Wetswinkels en met de advocatenkollektieven uit Antwerpen, Gent, Kortrijk, Brussel, Hasselt, Luik en Charleroi.
- uitgave van de brochure "De advocatuur: meer stand dan bijstand. De rechtshulp in België ontleed".
- organisatie en stimulans van het VRG-congres, maart '76.
- 2° Uitgave van de brochure: "De rechten van de huurder".
- 3° Oprichting en stimulans van het Dopperskomitee Leuven.
- 4° Aktie Hugaral: aktie tegen interkommunale bouwmaatschappij.
- 5° Werking rond alternatieve seminars.
- 6° Engagement in diverse politieke akties.

VOORUITZICHTEN

VAN DE WERKING 1976-1977

- 1° Voortzetting van de aktie van vorig jaar naar aanleiding van het wetsvoorstel Pierson.
- 2° Uitgeven van een brochure over echtscheiding.
- 3° Herwerking en uitgave van de brochure "De rechten van de arrestant".
- 4° Werking rond het gevangeniswezen.
- 5° Aanpassing van de huurbrochure.
- 6° Werking rond de efdankingen in het onderwijs.

VOORUITZICHTEN

OP LANGERE TERMIJN

Eerst en vooral moeten we teruggaan naar het systeem van buurtwetswinkels. De wetswinkel moet zich immers vooral richten tot de armsten in deze maatschappij. Tussen hen moeten wij ons vestigen, zij hoeven niet naar ons te komen.

Daar is het ook mogelijk meer aan sociale aktie en aan structurele rechtshulp te doen. Dit is een optie die we moeten nemen, net zoals Wetswinkel Gent die heeft genomen. Bovendien zou het wenselijk zijn dat de wetswinkeliers in processen zouden kunnen optreden als rechtsbijstandverleners, net als hun kollega's in Nederland. Wij moeten echter vooral iveren voor eerste lijnshulp, waarbij alle drempels (financiële, sociale, psychologische en ruimtelijke) worden uitgeschakeld en waarbij iedere burger zijn recht op recht kan verwezenlijken. Dit zou moeten gerealiseerd worden in polyvalente democratische wijckentres. Eens dat zulke rechtshulp door de overheid georganiseerd is, rijst de vraag of er nog wetswinkels nodig zijn. Wij geloven van wel. Immers, wetswinkel zal steeds zijn kritische houding op het rechtssysteem toe

teem moeten bewaren, want ieder evolutieproces zal steeds een stabiliserende faktor in zich dragen. Daarom zullen er altijd instanties nodig zijn die zich kritisch blijven opstellen. Op praktisch vlak zullen wij de aandacht dan meer kunnen richten op specifieke marginale groepen zoals vreemdelingen, gasterbeiders, gedetineerden, gehandicapten...

U ziet, er wacht ons nog een enorme taak!

Fons Leroy

WETSWINKEL LEUVEN

TIENSESTRAAT 224.3000 LEUVEN
016/23.95.18

BANKREKENING: 001-0455956-35

OPEN: MAANDAG 16-19u
WOENSDAG 15-19u

koerdische studenten onder de schijnwerper

Van verschillende kanten had ik gehoord dat er enkele Koerdische studenten in Leuven verbleven. Een vriendin had ze gedurende 1 maand van Nederlands geleerd aan het Instituut voor Levende Talen. Van een ander had ik vernomen dat ze een beetje teruggetrokken leefden en vast niet bereid zouden zijn voor een gesprek.

Toch trok ik erop uit met de hoop dat we een interessant praatje zouden maken. Mijn hoop werd niet beschaamd want ik kon onmiddellijk een afspraak maken voor de volgende dag; men zou trachten de anderen te verwittigen. Op de afspraak ontmoette ik 5 van de groep van 12 Koerden, die naar België gekomen zijn met de hulp van het parlementlid W. Kuypers en van ABOS (Algemeen Bestuur van Ontwikkelingssamenwerking). ABOS bezorgde hen 10 studiebeurzen (10.500fr per maand); dus konden er aanvankelijk slechts 10 Koerden komen; de Koerden vroegen echter om van de totale som met 12 te mogen leven. Met het geld van 10 beurzen leven dus 12 Koerdische studenten.

De mensen die ik ontmoette zijn soldaten geweest en hebben in Iraanse kampen vertoeft (in minder prettige omstandigheden!). De Oostenrijkse regering aanvaardde dan 100 vluchtelingen. Onze gesprekspartners verbleven 3 maanden in Oostenrijk waar ze een cursus Duits volgden. Hun odyssee bracht hen daarna in België waar ze de 17de augustus aankwamen en onmiddellijk met een cursus Nederlands moesten beginnen. Omdat hun kennis van het Nederlands nog mager is, zullen ze nog een jaar moeten wachten voordat ze aan de universiteit mogen studeren. In oktober '77 gaan ze dan waarschijnlijk van start met ekonomie (2), landbouw (1) en geneeskunde (2). De Koerden hier vormen een tak van de K.S.S.E. (Kurdish Student Society in Europe). In de meeste westerse landen vinden we Koerdische studenten: 50 in Nederland, 700 in Amerika, 120 in Canada, 30 in Zweden, 100 in Oostenrijk en 100 in Engeland.

Een korte historische schets helpt wellicht om het geheugen van de lezer op te frissen. Koerdistan, een gebied met 14 à 16 miljoen inwoners, is opgesplitst in 4 delen door Syrië, Iran, Irak en Turkije. De Koerden die in Leuven wonen, zijn afkomstig uit Irak. In 1961 startte de revolutie tegen de Iraakse troepen, maar deze kwam abrupt tot een einde toen Irak en Iran een akkoord sloten in 1975. Nu gaan de gevechten nog door, maar wel op een kleinere schaal, meestal gelokaliseerd in de bergen.

Zij zijn zich goed bewust dat het een voorrecht is om hier te kunnen zijn, en ze wensen zo vlug mogelijk terug te gaan om hun mensen ginder te helpen in hun strijd voor vrijheid en autonomie. Een ander aspect van hun verblijf hier is de mensen te informeren om trent wat er in Koerdistan gebeurt. Daarom zal een informatieweek met film, debat, enz. gepland worden. Jullie horen nog van de Koerden.

mark

...film....

FILMFORUM HEVERLEE.

ELVIRA MADIGAN (Bo Widerberg)

Dinsdag 30 november: Ter Bank
19.45 en 22.00 uur.

Bo Widerberg is een Zweeds cineast die in zijn beginjaren fel onder invloed stond van de Franse 'Nouvelle Vague', de filmstijl van o.m. Jean-Luc Godard en François Truffaut. Dit als een soort reaktie tegen zijn landgenoot Ingmar Bergman, tegen diens manier om Zweden voor te stellen. Widerberg zit dan ook meteen in het vooroorlogse Zweden, met zijn economische en dus sociale problemen. Zo bv in 'Kvarteret Korpen' ('64) en 'Kärlek 65' ('65). Ook in 'Elvira Madigan' gaat hij terug naar de vorige eeuw, en in deze film krijgen we ook te maken met een nieuw Widerberg-kenmerk: een tragisch onderwerp op een speelse, romantische manier behandeld. Een nieuw kenmerk, want we vinden iets gelijkaardigs terug in zijn latere 'Adalen 31' (over de mijnstaking in Adalen in 1931) en in 'Joe Hill' (resp. '69 en '71). In 'Elvira Madigan' wordt via een goed berekend sentimenteel verhaal de Zweedse gemeenschap toegelicht en op de korrel genomen. Elvira Madigan is het waar gekeurde verhaal van een beroemde koördinatrice die het vaderlijk circus ontvlucht en samen met haar geliefde, luitenant Sixten Sparre (die deserteert) naar Denemarken uitwijkt. De twee hebben dan met zoveel probleempjes af te rekenen dat ze op het einde van de film... De enig mooie muziek is uiteraard van Mozart.

BARRY LYNDON

(Engeland - 1976 - van Stanley Kubrick - met Ryan O'Neal, Marisa Berenson e.a.)

of 'The Rise and Fall of "a fine family fortune"; of het begin van het einde van de adel, of noem maar op...
A gorgeous fulfilling dream of life; a dream you never want to end.

Filmtechnisch perfect. De harmonie druipert er uit. De mooiste tegenlichtopnamen die ooit in 1 film werden verzameld. Elk stukje van die film kan worden afgedrukt, vergroot, en we hebben weer een "Colombes"-poster. En er zijn mensen die daar op verzet zijn. Wij niet. Desalniettemin... die drie uur film hebben mij zelden verveeld. Weliswaar een simpatiek gegeven, namelijk de arme nietsnut die zich opwerkt tot de "High Life", en er tegen een iets vlugger tempo terug afslaat. Genoeg cynische noten; afbreken is gemakkelijk, maar opbreken, ho maar. De inhoud hebt u dus al, het levensverhaal van een jonge Ierse heethoofd, die het ver schopt en dan ver teruggeschopt wordt. Het is een tamelijk amusante productie, die - zoals we reeds ziden - zelden langdradig wordt. Na twee uur film geraak je even in een moment van verveling; links en rechts begint men op 'n horloge te kijken "hoe lang nog?". Maar dan redt Kubrick de situatie met de inlassing van 1 ontroerend moment. Het is dus echt een mooie film, sterk geakteerd en zo, maar toch is hier weer het traditioneel bezwaar dat we tegen dat soort films vervolg: p.8

KRUISWOORDRAADSEL

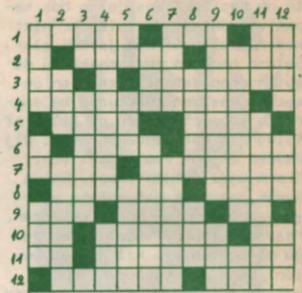
KRUISWOORDRAADSEL 4

Horizontaal :

1. korpulente; langsheen; familielid.
2. uitgebreide; links-progressief tijdschrift.
3. reeds; miserie.
4. aanranding van iemands eer.
5. lust, begeerte; Belgische distributiemaatschappij voor electriciteit.
6. Het Verbond; winstbejag.
7. ontdeed van roetsaanslag; gewrichtsziekte.
8. symbool van de Leuvense student; beproeft zijn geluk in kansspelen.
9. lucht (Fr); stop; namelijk.
10. fabrique nationale; aangeboren bekwaamheid; in het jaar des heren.
11. financiële commissie; sommerend
12. scherm (Eng); typt.

Vertikaal.

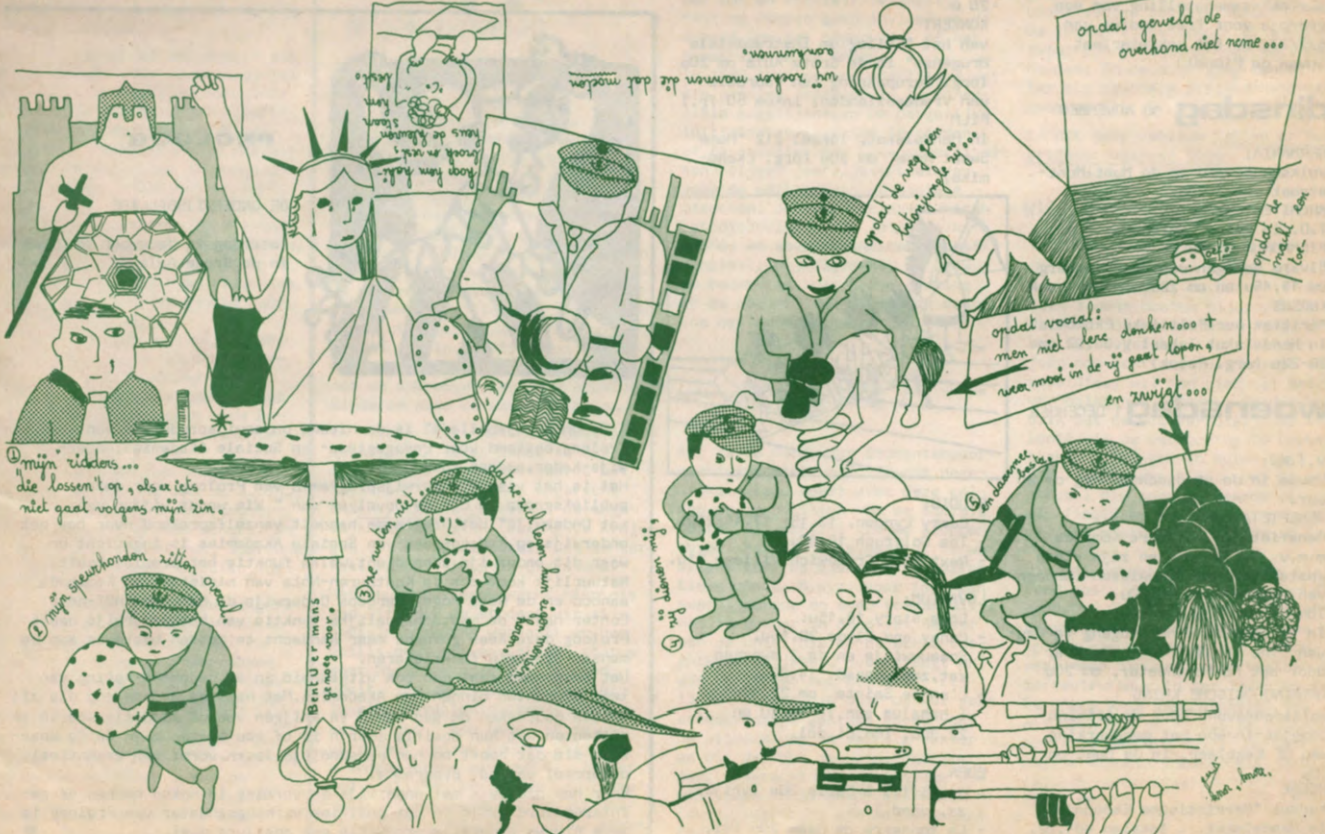
1. dikke droesem; muzieknoot; anti-fascistisch-front.
2. Apollo landingstuig; mytische leeuw met vrouwenhoofd.
3. Krypton; academische graad.
4. één der Belgische universiteiten; aorist (afk)
5. knooppunt van de evolutie; De Croo-Humblet-Geens (anagram); Nato vestiging.
6. woelige periode in 1968; vrijstaande
7. deel van fiets; klassiek Leuven gebeuren op de eerste vrijdagavond
8. spreekt niet de waarheid; telgang.
9. kasteel in Heverlee; Groot Limburgs Toneel.
10. niet alledaags; vogelprodukt.
11. lor; sissende klank.
12. Arabisch land; vstuig; insecticide.

OPLOSSING VORIG KRUISWOORDRAADSEL

1/3. teoofje, halootje, neurootje, psikoofje, kriminoofje, seksuoofje, fallootje... enz...

vanaf de montagetafel

Was je enkele weken geleden ook woedend omdat je *Aktivitiptips* niet in de bus lag? Was je er ook kapot van dat je de kalender niet kon raadplegen? Heb je ook slapeloze nachten meegemaakt in de wetenschap dat je misschien onwetend was van eventuele belangrijke gebeurtenissen of films of fuiven in het Leuvense? Tja, wij hadden er ook veel spijt van. Enorm veel spijt. Jawel. En we namen ons voor dat zo iets verdorven nooit meer mocht gebeuren. Maar hoe kan dat nou? vraag je je misschien af. Wil je dat weten? Lees dan verder.

Wat je nu leest, is vrijdagavond op de post gedaan. Daarvoor kwam het van de verzendingsdienst, dat is een van week tot week verschillende groepje mensen die zich amuseren met de adressen en postzegels op een kleine duizend Veto's, resp. *Aktivitiptips*' te plakken, nadat die geplooid en geniet zijn geworden. Daarvoor

vertoefde dit druksel bij Acco, waar het druksel aan het worden was, en dit van woensdag tot donderdagavond of vrijdagmorgen. En om tot in de drukkerij te geraken was het natuurlijk eerst nodig dat de artikels in een behoorlijke vorm gemonteerd ofte gelay-out werden. Dit gebeurde maandag en dinsdag op cultuurraad. Die artikels moesten getikt worden, en dan wel liefst in een gelijkwaardig lettertype, dat wil zeggen op A.S.R. of op cultuurraad. Dat tikken begon

de week voor verleden week, en duurde van artikel tot artikel langer, soms wel tot dinsdagavond (dit bijvoorbeeld!). Voeg daarbij nog dat dit alles werd voorafgegaan door twee redaktievergaderingen, dan zie je dat het toch niet niks is. Soms hebben we dan te maken met een gebrek aan kopij, of een te veel aan kopij, of komt er een belangrijk artikel laat binnen, of komt dat artikel helemaal niet binnen, of dankt Marcel dat Guido dat gaat maken, en omgekeerd, of komt het een halve dag te laat op de drukkerij, zodat het een hele dag later buitengaats uit de drukkerij, en ga zo maar door. En drie weken geleden liep zo alles mis. Sorry.

In ieder geval kunnen we altijd mensen gebruiken. Schrijf eens iets. Schrijf dat je dit allemaal geen ekskuus vindt, maak er een tekeningetje bij, lang langs deze weg een partner voor de rest van je leven (in of buiten Leuven) en kom ook even helpen als we in nood zijn. Op het moment dat je dit leest, is men op cultuurraad waarschijnlijk druk bezig de 'Aktivitiptips' die volgende week in je bus moet komen te monteren. Lees dit artikel dus verder uit (het is toch bijna gedaan), en ga dan vanmiddag niet naar je labo, maar kom naar de H. Geeststraat 90 eens zien hoe die montage gaat. Leuk, je leert er een vak. Als je dus zin hebt om eens met plakletters te spelen, artikels te knippen, te schuiven, onder elkaar of boven elkaar, eventueel zelfs door elkaar te mixen, dat alles te voorzien van een tekeningetje of een foto, kom dan eens af. Heel erg hartelijk welkom....

vervolg van p.7

hebben, weer toepasselijk. Ni. de film pretendeert een tijdsbeeld

terchetsen, terwijl er alleen een idee gegeven wordt van 1 bepaalde klasse, en dat is dan toevallig de meest begooede.

Al begrijpen wij dat je het soort David Hamilton-plaatjes niet kunt gaan schieten bij het toendertijd in de meerderheid zijnde lumpenproletariaat. Maar het blijft natuurlijk een "mooie" film, die je best kan gaan zien, ... als je 30Fr. wil betalen per uur film tenminste. Inderdaad 90 belgische franken entree. Ge zigt verwittigd.

Verdomme!
Heb ik mijn
VETO toch
wel thuis
laten liggen,
zeker!

PHOTO

aktivitiptips

maandag 29 NOVEMBER

KRIMINOLOGISCHE KRING
tweede werksessie "werkgroep muziek"-samenstelling van een groepje voor free podium van 8/2/77; op het sekretariaat boven de Pimpel

dinsdag 30 NOVEMBER

GERMANIA:
volksdansavond in de Munt; Muntstraat vanaf 20u.
ARCHITEKTEN:
T.D. in salon Georges om 20u.
FILMFORUM HEVERLEE:
Elvira Madigan van Bo Widerberg om 19.45u en om 22u. in Ter bank.
KURSUS
"Kritiek der Politieke Economie" in Handelskot lokaal V.00.02 om 20-22u (org. Polek)

woensdag 1 DECEMBER

V.T.K.:
Revue in de stadsschouwburg om 20 uur.
BENEFIETAVOND
Benefiet t.v.v. Zaire Komitee m.m.v. Wulle Mong en zijn vieze gasten, Bam, Wim Meuwissen (mannen van de Dam). om 20.30u.
TONEEL
In 't Kersouwe Hallengang te Leuven "The Family" van L. De Boer door het Fakkeltheater. om 20u
KRIMINOLOGISCHE KRING
volksdansavond voor de kriminoloogjes-in-spe met medewerking van DE Kegelaar, in de Munt om 20u
POLEK
kursus "Marxistische Economie" in Handelskot, , lokalen V01.02, V01.03, V01.04 om 20-22u

donderdag 2 DECEMBER

V.T.K.:
Revue in de stadsschouwburg om 20 u
KONCERT
van het "Collegium Instrumentale Brugense" in de Grote Aula om 20u (org. Europakring ten voordele van Vredesellanden; inkom 50 fr.)
FILM
in Handelskot, lokaal 212 "Home Sweet Home" om 20u (org. Ekonomika)

STUDIO:
- Barry Lyndon. 13.15- 17.45-23u.
- The Goldrush 16.30u.
- Next stop, Greenwich Village 21u.

LOVANIUM:
- Love story 18.15u.
- Bonny and Clyde 20.15u.
- Sneeuwwitje en de 7 dwergen zat, zon, woensd. 14.30u.
- L'annee Sainte om 22.30u' (behalve zon.)- 16.30 en 22.30u. (ma, di, do).

EDEN
- De Rififi à Paris 20u (vrijd, za, zond.)
- Le tonnerre de Dieu 20u (di, woe, dond.)

VITA
- Face to face 18u en 23u
- Le jeu avec le feu 21u

REX
- Le locataire 14u, 16.25u, 18.30u
20.30u

FORUM
- Zardoz van 14u tot 20.30u (vrijd - maand.)
- The touch van 14u tot 20.30u (dinsd - dond.)

PROLOOG

DE ONDERWIJSBALLADE

Zaterdag 11 december om 20uur. in de Grote Aula

"De onderwijsballade" is de nieuwe onderwijsproductie van Proloog, bestemd voor Pedagogiese- en Sociale Akademies, onderwijs-kader, ouders tec.
Het is het vierde onderwijsprogramma van Proloog voor deze publieksgroep en dus de opvolger van "Wie wordt wijzer van het Onderwijs". Het programma handelt vanzelfsprekend over hoe het onderwijs op Pedagogiese- en Sociale Akademies is ingericht en waar dit onderwijs voor dient, welke functie het precies heeft. Natuurlijk komt ook de Kontouren-Nota van minister van Kemenade aanbod en de Nota Hoger Beroeps Onderwijs, de beruchte HOT-nota. Echter naast de meerschappelijke functie van het onderwijs heeft Proloog deze keer gemeend meer aandacht te moeten besteden aan de mensen die erin functioneren.
Het programma gaat dan ook uitgebreid in op de ontwikkeling van twee studenten binnen hun Akademies. Met name de worsteling die zij beiden doormaken om een beeld te krijgen van de situatie waarin ze zitten en wat hun positie daarin is of zou moeten zijn én de werkslag die dat heeft op hun persoonlijk leven, vormt een essentieel onderdeel van het programma.
Voor hen die iets met onderwijs en vorming te maken hebben of geïnteresseerd zijn in het politiek vormingstheater van Proloog is deze nieuwe onderwijs-productie een absolute must.